

[Undervisningsministeren.]

materialet, og vi kulegraver det. Som sagt regner vi med omkring 1. december at have så meget materiale, at vi kan give et fuldgældigt svar.

Alt i alt vil jeg konkludere og sige, at intet naturligtvis skal holdes tilbage, det har på ingen måde været mit ønske, jeg har blot ment, at for at kunne give et fuldgældigt svar måtte vi have alle ting oplyst; og det var det, der blev sagt i det første svar også. Alt skal nok komme med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Camre* (S) til undervisningsministeren:

„Hvorledes mener ministeren at det vil være muligt ved indførelse af statskautione-rede lån til erstatning for udlån fra Statens Uddannelsesstøtte at gennemføre den af regeringen bebudede besparelse på uddannelsesstøtten på 300 mill. kroner?“

(Spm. nr. 112).

Skriftlig begrundelse.

I skrivelse af 2. november 1974 til undervisningsministeren har Rådet for Uddannelsesstøtten henledt ministerens og undervisningsudvalgets opmærksomhed på, at den af regeringen bebudede omlægning af uddannelsesstøtten tvært imod at være en besparelse repræsenterer en merudgift af betragtelig størrelse for staten.

Rådet henleder opmærksomheden på, at den statslige uddannelsesstøtte tilbagebetales af lånerne, og at statens egentlige udgift alene skyldes det rentetab på ca. 86 mill. kr. årlig, som denne ordning medfører.

Heroverfor står udgifterne ved en overgang til statskautione-rede lån, som dels skyldes statens indfrielse af misligholdte lån, som må antages at udgøre en stigende andel ved den stigende byrde, som rentetilskrivningen på disse lån betyder, dels indebærer betydelige administrationsomkostninger vedrørende statskaution, som ikke kan foretages via edb, og endelig fremkommer

udgiften til den rentesikringsordning, som regeringen bebuder at ville gennemføre samtidig med en omlægning af uddannelsesstøtten.

Rådet peger på, at en sikring af et renteniveau på 8 pct. i studietiden med de nu-gældende rentesatser i 1978 alene vil koste staten 240 mill. kr.

Der er altså grund til at antage, at statens udgifter ved regeringens „reform“ vil blive 3-4 gange større end udgifterne ved udlån fra Statens Uddannelsesstøtte.

Hertil kommer, at udlån over de private banker med statskaution dels er overordentlig problemfyldt for de studerende på grund af vanskeligheder ved opnåelse af lånene og disses opsigelighed, dels medfører høj rentebyrde og kort afdragstid efter endt studium.

Sammenfattende kan det siges, at regeringens planer, således som disse indtil nu er kendte og kommenteret af Rådet for Uddannelsesstøtten, vil øge statens udgifter flere gange, vil belaste de studerende økonomisk og i henseende til utryghed i væsentligt omfang og vil overføre dels de studerendes, dels statens (skatteydernes) rentebetaling til de private banker.

På denne baggrund er det påkrævet, at ministeren nøjere redegør for sine planer. Jeg henviser i øvrigt til rådets skrivelse, jfr. ovenfor (bilag 29, undervisningsudvalget).

Camre (S):

Mit spørgsmål til ministeren går på en oplysning om, hvorledes ministeren agter at gennemføre den besparelse på uddannelsesstøtten på 300 mill. kr., som er bebudet allerede i statsministerens åbningstale.

Det er således, at undervisningsudvalget har fået en kopi af et brev, som ministeren har modtaget fra Rådet for Uddannelsesstøtte.

I dette brev henledes opmærksomheden på, at det ikke vil være muligt at spare et sådant beløb. Man peger på, at de faktiske omkostninger til studiestøtten løber op i